

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр. 886/14
Дана 09.05.2016. године
Београд
ул. Савска бр. 17А

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Ганића, председника већа, судије Милана Милошевског и судија поротника Соње Антић, Предрага Ивановића и Снежане Грубић, чланова већа, са записничарем Саром Симић, у кривичном поступку против окривљеног Дарка Костића, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 9 КЗ и кривичног дела силовање из члана 178 став 1 КЗ, по оптужници ВЈТ у Београду Кто.бр. 434/14 од 18.11.2014. године, после одржаног главног претреса на коме је јавност била искључена, дана 19.04.2016. године у присуству заменика ВЈТ у Београду Вере Станић, окривљеног Дарка Костића и његовог бранџиоца адв. Миодрага Рашића, једногласно је донео, а дана 09.05.2016. године јавно објавио

ПРЕСУДУ

Окривљени ДАРКО КОСТИЋ,

КРИВ ЈЕ

Што је:

1. Дана 31.07.2014. године, у Београду, у кући [REDACTED] са умишљајем, свестан свог дела и његове забрањености и жељени његово извршење, лишио живота [REDACTED] на тај начин што је мотиком са дрвеном дршком дужине од око метар и по, металним делом [REDACTED] ударио више пута у пределу потиљка и нанео јој повреде у виду пукотинастог прелома који је полазио са средине десне темене кости и пружао се пут унапред и надоле, преко ове кости, а потом преко љуске десне слепоочне кости, настављајући се преко десне половине базе лобање, један прелом елипсастог облика уздужно постављен, промера око 6,5 x 2,5 цм, који се налазио у доњој десној четвртини потиљачне кости иза и испод десног мастоидног наставка, а који прелом је био вишеструк и средњи поломљени фрагменти прелома су били утиснути пут лобањине дупље у виду утиснутог клина за око 5мм и један попречни прелом десне гране доњовиличне кости, непосредно испод десног доњовиличног угла, које повреде су у време наношења и укупно процењено представљале смртоносну телесну повреду, па након што је [REDACTED] престала да даје знаке живота, умотао ју је у тешким и два ћебета и одвукao испод куће на наведеној адреси, у пошумљени део, где ју је покрио старим сунђерима и комадима намештаја,

- чиме је извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 9 КЗ.

2. Дана 27.09.2014. године, око 8,30 часова, у Београду, у кући у којој је боравио на адреси [REDACTED] са умишљајем, свестан свог дела и његове противправности, чије је извршење хтео, принудио на обљубу [REDACTED] претњом да ће непосредно напасти на њен живот и живот њој близких лица, на тај начин што је оштећеној, коју је познавао од раније као супругу свог братanca, на пијаци на Видиковцу, уз претњу ножем наредио да уђе у аутобус, па је по изласку из аутобуса дошао са њом до означене адресе, где је по уласку у кућу све време претећи ножем да ће је убити и узети децу, натерао да скине одећу који је имала на себи, што је она, из страха за свој

живот и живот ближњих и учинила, уз претњу ножем извршио обљубу, а затим јој руке иза леђа везао канапима, везао јој ноге канапом, а након тога напустио кућу, с тим да је [REDACTED] успела да се ослободи канапа и искочила кроз отворен прозор куће.

-чиме је извршио кривично дело силовање из члана 178 став 1 КЗ.

Па му суд, применом напред наведених законских одредби и одредби чланова 4, 42, 43, 45, 54 и 55 КЗ претходно утврђује казне за свако кривично дело:

- за кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 9 КЗ, казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година
- за кривично дело силовање из члана 178 став 1 КЗ, казну затвора у трајању од 4 (четири) године.

Суд окривљеног Дарка Костића применом чланова 60 и 63 КЗ

О СУЂУЈЕ

На јединствену казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година, у коју казну му се урачунава време проведено у противору почев од 01.10.2014. године, када је лишен слободе, па до упућивања оптуженог, односно осуђеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу члана 264 ЗКП окривени Дарко Костић ОСЛОБАЂА СЕ плаћања трошкова кривичног поступка, те исти падају на терет буџетских средстава суда.

На основу члана 258 став 4 ЗКП оштећени [REDACTED] упућују се да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Образложење

Оптужницом ВЈТ у Београду Кто.бр. 434/14 од 18.11.2014. године окривљеном Дарку Костићу стављено је на терет извршење кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 9 КЗ и кривично дело силовање из члана 178 став 1 КЗ.

Решењем Вишег суда у Београду К.бр. 886/14 од 22.04.2015. године на основу одредбе члана 363 тачка 3 и 4 ЗКП искључена је јавност у овом кривичном поступку ради заштите интереса малолетника и приватности учесника у поступку.

После одржаног главног претреса и спроведеног доказног поступка саслушањем окривљеног Дарка Костића, испитивањем сведока [REDACTED]

судских вештака др Душана Кецкаревића, др Бранимира Александрића, др Бранка Мандића и др Ане Најман, увидом у видео запис, упознавањем на сагласан предлог странака са: пријавом о нестанку Д – 6208/14, потврдом о привремено одузетим предметима од окр. Дарка Костића Ку.бр. 19781/14 од 01.10.2014. године, извештајем Ортопедске амбуланте Ургентног центра КЦ Србије за [REDACTED] од 27.09.2014. године, извештајем Института за гинекологију и акушерство КЦ Србије од 29.09.2014. године, извештајем Одељења за увиђајно оперативне послове 03/31/2/8 број Д – 7535/14 од 02.10.2014. године са фотодокументацијом, извештајем о форензичком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику Кт.бр. 100-2403/2014 од 02.10.2014. године са скицом и фотодокументацијом, извештајем Управе криминалистичке полиције УКП/8 Ку.бр.од Д – 7535/14 од 03.10.2014. године, извештајем о форензичком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику Кт.100-2414/2014 од 03.10.2014. године, налазом и мишљењем вештака др Бранка Мандића и др Ане Најман од 09.10.2014. године, извештајем Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата Д – 7535/14 од 08.10.2014. године, извештајем о форензичком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику Кт.100-2470/2014 од 10.10.2014. године, обдукционим записником Института за судску медицину Медицинског факултета С – 900/2014 и С – 909/2014 од 03.10.2014. године са фотодокументацијом, налазом и мишљењем Биолошког факултета, Центра за хуману и молекуларну генетику од 07.10.2014. године, извештајем Службе за специјалне истражне методе Одељења за сузбијање крвних и сексуалних деликата Ку.бр. 18088/14 од 20.10.2014. године, налазом и мишљењем Биолошког факултета, Центра за хуману молекуларну генетику од 13.10.2014. године и 15.10.2014. године, налазом и мишљењем вештака др Бранимира Александрића од 06.11.2014. године, извештајем Градског центра за социјални рад у Београду – Одељење Земун бр. 29570 од 04.09.2015. године, лекарском документацијом за окривљеног Дарка Костића, исказима сведока општећених [REDACTED]

[REDACTED] извештајем и извештајем из КЕ за окривљеног, суд је ценећи све доказе како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези утврдио чињенично стање онако како је то наведено у изреци пресуде.

Окривљени Дарко Костић је у својој одбрани пред полицијом у присуству заменика ВЈТ у Београду навео да је сада [REDACTED] упознао преко [REDACTED] и са њом је био у вези од јула 2014. године. Даље је навео да му је покојна [REDACTED] причала да је малтретирају родитељи, да ће се убити, а потенцирала је да је малтретирају мајка и сестра. Једном приликом позвала га је [REDACTED] и рекла да [REDACTED] хоће да се убије, да скочи са моста па је он дошао да је спречи, после чега су отишли своје троје да се шетају по граду. Даље је навео да је у јуну и јулу месецу, у време када је упознао покојну [REDACTED] становao на Карабурми, у улици [REDACTED] код пријатеља чије

име и презиме не зна, али га познаје под надимком [REDACTED]. Тада је [REDACTED] долазила код њега у стан на Каабурми. Са [REDACTED] се често свађао и раскидао, па тако једном приликом док је био у сваји са [REDACTED] и када се већ преселио у улицу [REDACTED] чуо се са [REDACTED] и она му је тада рекла да би дошла до њега да "циркају". Сачекао је [REDACTED] на окретници аутобуса на линији 56 и заједно су дошли код њега кући. Имали су сексуални однос уз обострани пристанак. После сат или сат и по времена [REDACTED] је почела да "вилени", ударала га је, хистерисала, гребала, док је он покушавао да је смири. Како није успео у томе узео је мотику које је имала дрвену дршку око 1,5 метара (ради се о мотици четвртастог металног дела) и са њом – металним делом ударио је [REDACTED] у пределу потиљка. Та мотика се налазила у кући између кревета и дела регала, а поред ње су се налазили лопата, тестера и бонсек. После ударца [REDACTED] је пала и око њене главе се направила локва крви. Није двали знаке живота, а он је покушао да је поврати, звао је по имену али она није одговарала. Отишао је до продавнице, вратио се, а [REDACTED] је и даље лежала. Када је схватио да је мртва умотао је у неко ћебе, одвукao је до потока и ту је преко њеног тела набацао неке сунђере и још неке ствари. После тога је отишао код брата [REDACTED] где се задржао до вечери. Брату је испричao да га је неко напао и да га је он ударио, али мисли да му није ништа. После пар дана од овог догађаја дошла је [REDACTED] али њој ништа није рекао. Прошло је можда још пар дана када га је позвао [REDACTED] отац и питао га да ли зна нешто о [REDACTED] на шта му је он одговорио да не зна ништа. Појаснио је да је [REDACTED] сестра, [REDACTED] знала његов број телефона, али он [REDACTED] није упознао већ је само видео њену слику на "Фејсбуку". Такођe је навео да је те вечери након што је [REDACTED] тело одвукao до потока задражao њен мобилни телефон и убациo своју картицу, а свој мобилни телефон је дао [REDACTED] који је она убацила своју картицу. [REDACTED] није причао детаље одакле му нови мобилни телефон, већ јој је само рекао да га је набавио. [REDACTED] мобилни телефон је користио до краја августа, а онда је одлучио да га баци јер су га звали полицијаци из Одељења за потраге. Тада мобилни телефон је бацио гледајући пут према трамвајском мосту са леве стране у жбуње. [REDACTED] није везивао, једино је везао ћебе да њено тело не испадне и то везао неким канапом црне бојe. Што се тиче кривичног дела силовање из члана 178 став 1 КЗ окривљени Дарко Костић је у својој одбрани навео да је дана 27.09.2014. године ујутру кренуо на пијацу на Видиковцу да продаје старе ствари. У ранцу је понео 5-6 женских торби, женске чизме и неке "ђинђуве". С обзиром да је падала киша тражио је место где да стане са својим стварима и ту је затекао [REDACTED] познаје дugo времена, радила је на мосту и наводно има дете са његовим братанцем [REDACTED] за кога не зна где станује али му је познато да се тренутно налази [REDACTED]. Пошто је наишla Комунална полиција морали су да се склоне па су кренули ка станицама када је [REDACTED] предложила да оду до њега јер је становao близу отприлике 6 или 7 станица. Дошли су код њега, запалили цигарете, пили сок када је [REDACTED] рекла "Ја сам била са свима твојима сем тебе" и почела да се скида. Покушао је да је одговори од тога али је она наставила, па су имали однос више пута и након тога се растали. Оштећену [REDACTED] није везивао нити јој стављао селотејп траку, није јој претио да ће јој убити децу, нити јој је претио ножем. После овог догађаја добијао је поруке које је избрисао са свог мобилног телефона, али претпоставља да могу да се прибаве од [REDACTED] макроа. Претпоставља да је поруке добијао од [REDACTED] и оне су гласиле да ће се они осветити [REDACTED] а ухватили су и његовог млађег брата [REDACTED] али му је познато шта су му радили. После

пар дана видео се са [REDACTED] и тада му је [REDACTED] рекао да су га мало малтретирали, да су му узели мобилни телефон и да га више не зове на тај број.

Окривљени Дарко Костић је у својој одбрани на главном претресу навео да није извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 9 КЗ и да је изјаву у претходном поступку, у којој је признао извршење овог кривичног дела, дао под бatinама. Навео је да када је изашао са издржавања казне затвора априла месеца 2014. године јавио се Центру за социјални рад Општине Палилула, а радница тог Центра Маја Марковић га је упутила шта од докумената треба да прибави да би извадио нову личну карту, јер му је стара била неважећа. Прикупљао је потребна докумената, предао захтев за издавање личне карте у ПС Палилула и колико после двадесетак дана добио личну карту. У међувремену су га из Центра упутили да оде у Кумодраж где се налази смештај бескућника, али када је тамо отишao рекли су му да нема места па је морао да оде. Поново је отишao у Центар за социјални рад Палилула и тамо су му рекли да они не могу да му помогну, али да ће му дати социјалну помоћ. За то време је спавао по гробљима, парковима и на местима која имају надстрешницу. Отприлике негде у септембру месецу је почeo да примам социјалну помоћ у износу од 8.016,00 динара месечно. Што се тиче смештаја, живео је код друга [REDACTED] у његовом стану на Карабурми у ул. [REDACTED] до јуна месеца. Док је боравио код [REDACTED] једно вече је отишao код даље рођаке – снајке у тазбинском смислу, у [REDACTED] где су поред њега били [REDACTED] и његова девојка. Тамо су седели, зезали се и једна женска особа коју је касније упознао, по имениу [REDACTED] је непрекидно досађивала преко телефона. Тада му је [REDACTED] предложио нешто у смислу: "Хоћеш ову малу да смывац, није алкос, добра је?", али му није рекао да је малолетна. Прихватио је његов предлог, почели су исто вече да се "цимају" преко мобилног телефона и сутрадан су се кроз то "цимање" договорили да се нађу. Напли су се после пар дана испод Бранковог моста, позвао је код њега на Карабурму, у [REDACTED] стан. Обоје су лагали за године, што је касније сазнао. Она му је рекла да има 17 година, а он је њој рекао да је 1985. годиште. Док му је [REDACTED] била девојка имали су редовне сексуалне односе. У сваком случају, после упознавања и првог састанка, отпратио је [REDACTED] до Дома [REDACTED] где је била смештена. Са покојном [REDACTED] се упознао највероватније у јуну месецу и њен надимак је био [REDACTED]. Наиме, она је била [REDACTED] другарица, њих две су се редовно чуле телефоном, слале слике, укључујући и комуникацију са сестром пок. [REDACTED] која се зове [REDACTED]. После неког времена [REDACTED] му је рекла да би [REDACTED] хтела да дође код њих на Карабурму јер је "нешто прслा". Наиме, у то време на Карабурми код [REDACTED] заједно су живели [REDACTED] и он, с тим да су њих двоје спавали на поду, а [REDACTED] на кревету са стране. Када је тај дан дошла [REDACTED] он је спремао ручак, а претходно се са [REDACTED] договорио да он изађе напоље. [REDACTED] су се окупале и тада су отишли у град да се "зезају". Били су на Калишу, зезали се неко време и растали, свако на своју страну касно увече, пре последњег аутобуса за Батајницу, а [REDACTED] им тада није рекла где иде. Отприлике два до три дана после тога [REDACTED] му је рекла да хоће да иде мало у родитељску кућу и код других људи и јавила се да је, између остalog спавала код [REDACTED]. По [REDACTED] причи оне су биле заједно неколико дана, зезале се, а [REDACTED] му је испричала да се [REDACTED] понаша доста провокативно и да "пуши траву". Рекао је [REDACTED] да нема потребе да се дружи са њом и да јој то не треба, али [REDACTED] му је одговорила да се знају од детињства и да ће наставити да се друже. Једном приликом позвала га је [REDACTED],

рекла да се нашла са [REDACTED] на Зеленјаку и да јој је [REDACTED] рекла да ће да се убије, јер има проблеме са дечком и породицом. Он се тада налазио на Ташмајдану, продао је неке ствари, али након тих њених речи отрао је до Зеленјака, затекао [REDACTED] како седи и плаче, а [REDACTED] је тешила. [REDACTED] је причала да ће да се убије, јер ју је оставио дечко и да је бију и мајка и сестра. Некако су смирили [REDACTED] одвели на Калемегдан, прошетали се и растали. [REDACTED] су затим отишле негде, како су му рекле, да се зезају са неким њиховим другарима и рекле су да хоће да иду да пију, а он се вратио на Карабурму. После тога је имао конфликт са [REDACTED]. Наиме, [REDACTED] је непрекидно "пеглала" мобилни, била непрестано на "Фејсбуку" и једно вече је приметио да је на њен мобилни стигла порука "Како би те сад лизао". Питао је шта је то, а она му рекла ништа. Када је заспала, узео је телефон, прегледао поруке и видео да се дописивала са неким момком из Лебана. После тога је [REDACTED] питао шта то значи, на шта је она одговорила ништа. Међутим, после два дана се ова ситуација поновила, [REDACTED] се још горе дописивала, са више мушкараца. Због тога се он наљутио, рекао је да иде, а она га је замолила да остане. Сажалио се на њу и тако су се на неки начин помирили када му је обећала да неће више. Додао је да је [REDACTED] нервила [REDACTED] у том смислу што само ћути и пише СМС поруке, али оно што је битније, то је да јој је у једном моменту у торбици нашао пет таблета за смирење, вероватно "Бромазепама". Наиме, отприлике пет – шест дана од како су последњи пут видели [REDACTED] био је јун месец, [REDACTED] је поново дошла код њих. Тада је [REDACTED] од [REDACTED] тражила таблету, а [REDACTED] јој је дала. Пошто је он против тога, истрагао је остатак таблета и бацио у ВЦ шољу. Том приликом је [REDACTED] тражила неки алкохол да попије, али јој је он казао нема алкохола, да може да добије сок или нешто да једе. После известног времена одселили су се из [REDACTED] стана на Карабурми, јер [REDACTED] и [REDACTED] нису били у добним односима. Неко време су спавали на улици, затим пар дана код неког [REDACTED] у недовршеној кући, па нешто кратко код брата у [REDACTED] улици, док нису преко [REDACTED] сазнали да постоје две напуштене куће на Петловом брду. Отишли су тамо, једна кућа је била попуњена, а у другу, која је била тотално запуштена и у погледу прилаза и унутра, су ушли и почели да сређују. У сређивању му је помагао и пријатељ [REDACTED] кога зову [REDACTED]. Уселили су се и почели да живе у јуну месецу, а у међувремену су имали проблем са [REDACTED], који је тражио да изађу јер је наводно он био власник те куће, али су после сазнали да није. Након известног времена, у јулу месецу 2014. године, [REDACTED] су хтели да окрече стан и понудили су му да обави молерске радове код њих. У то време, посвађао се са [REDACTED] и она је отишла од куће, али су остале њене ствари, а његов мобилни телефон је био код ње, с обзиром да је њен био покварен. Договорили су се да му она врати мобилни телефон, а он њој да врати њене ствари. Тако је и било, [REDACTED] је дошла у стан код [REDACTED] где је радио, али није донела мобилни телефон и након краће расправе снајка [REDACTED] ју је избацила напоље. После отприлике два до три сата [REDACTED] се вратила назад са [REDACTED] и донела телефон који није био исправан, али га је узео и вратио јој ствари. Тада се [REDACTED] умешала, почела је на неки начин га наговара да се помири са [REDACTED] и предложила да попричају, али он тада на то није пристао. У међувремену, [REDACTED] и он су једно другом слали поруке шаљиве садржине. Два до три дана после тога [REDACTED] је дошла код њега кући, пили су сок, зезали се и имали сексуалне односе, с тим да је после тога [REDACTED] отишла на Канарево брдо. Два до три дана после тога, позвао је [REDACTED] да посредује између њега и [REDACTED] да се помире, што се и догодило. [REDACTED] је поново дошла да живи код њега у кући. Једног дана ујутру, био је још увек јул месец, кренуо је ка

продавници када га је звао на мобилни телефон човек који се представио као [REDACTED] отац и питао га је где му је кћерка. Рекао је да не зна, па шта је тај човек казао да ће звати полицију, док му је он одговорио да ако хоће нека зове и прекину везу. Када се вратио у кућу испричao је [REDACTED] да га је звао тај човек, а пошто су претпоставили да ће звати и [REDACTED] ставили су њену картицу, у тада једини њихов мобилни и тај човек је заиста и звао. Приликом разговора су се договорили да и они траже [REDACTED] и он су ишли по местима где је [REDACTED] могла да буде, али је нису нашли, па пошто нису имали кредита послали су СМС поруку том човеку да их позове. Позвала нас је нека друга особа која се представила као брат или рођак [REDACTED], испричали су му да су тражили [REDACTED] и да не могу да је нађу, а он је рекао "Добро хвала" и тада су прекинули везу. Крајем јула или почетком августа месеца позвао га је инспектор Саша Иревић из 29-тог Новембра и рекао да дође у полицију, али пошто је радио молерај и био прљав предложио је да дође сутра, али тај инспектор му је рекао да дође одмах, што он и учинио. Инспектор га је питао шта зна о [REDACTED] а он му је испричao исто што и у својој одбрани на главном претресу, укључујући и [REDACTED] речи да је и раније одлазила од куће, али је прећуто да су имали сексуалне односе. Истакао је да када му је [REDACTED] претходно рекла да [REDACTED] није први пут и да је имала више "ликова" и то неког у Шапцу, а неког из Београда, тражио је од ње бројеве телефона, звао те момке али сви су му рекли да ништа не знају и сви су се правили луди. После разговора са инспектором био је договор да дође сутрадан ујутру на полиграф, али због његових здравствених проблема одложили су за сутра. Ставили су га на неку машину и то се завршило. Испитивали су га и наредних 20-так дана стално, а он је у једном тренутку рекао да ако мисле да је нешто крив да га ухапсе, међутим рекли су му да су га испитивали у својству грађанина. За то време је имао конфликт са [REDACTED] и са њом се раствао. Инспектори су од њега тражили мобилни телефон и картице ради испитавања и он им је дао. Дали су му неке папире да подвуче шта је његово од телефона и он је то урадио. Између осталог су му рекли да не могу да нађу [REDACTED] па је у међувремену успоставио комуникацију са њом и био је договор да се нађу на Зеленом Венцу. Када су се видели рекао је [REDACTED] да инспекторима исприча све што зна о [REDACTED] и њиховим међусобним односима. После тога, у време неког празника где се бере цвеће ради прављења венаца, било је лето, поново га је звао инспектор и рекао да дође код њих. Када је дошао тражили су прво да их одведе на место где је радио код [REDACTED] и прво су отишли тамо. После тога су тражили да покаже кућу где живи и он их одвео, објаснио им је где је подрум и околину куће и тада су отишли. У августу месецу његов брат и снајка – [REDACTED] су ишли у 29.-и Новембар и када су се вратили испричали су му да су их полицијаци питали да ли знају где је он био 31.07.2014. године. У разговору са [REDACTED], заједно су се сетили да је тог дана, те вечери и сутрадан био код њих и радио непрекидно, ту је спавао и није излазио. После тога је ухапшен тада је сазнао да [REDACTED] није жива. Појаснио је да нормално да његови отисци буду на мотици којом је убијена [REDACTED] зато што је та мотика у његовом власништву, али није могао да објасни зашто се на тој мотици налази [REDACTED] крв. Што се тиче кривичног дела силовања које му је стављено на терет на штету [REDACTED] у потпуности је остао при свом исказу који је дао у претходном поступку, односно да је [REDACTED] добровољно кренула њим и добровољно имала сексуалне односе са њим. Такође је додао да старија госпођа која је била са [REDACTED] на лијаци када су пошли ка станицама питала је [REDACTED] "Хоћеш са мном?", а [REDACTED] јој је одговорила нешто у смислу "Идем у скитњу, штетњу". Након што је

окривљеном предочена ДНК анализа навео је да су све ствари које су биле у кући његове, па су зато сви трагови на свим стварима, укључујући и канап његови. [REDACTED] није везивао никаквим каналом, нож није употребљавао, а [REDACTED] је у аутобусу могла да вришти, уколико је њен исказ истинит. Даље је додао да су 29.-ог септембра увече, у кућу у којој је живео дошла три мушкарца која су се представила као инспектори и рекли му да пође са њима. Прво су га одвели на неки Кеј, претходно му ставивши неки цак на главу и тамо су га тукли, мучили и давили. Потом су га одвели у неки стан или кућу где су наставили да га туку до ујутру. У том стану или кући су га наговарали шта треба да каже и када им је после тортуре рекао да ће да призна, ујутру су га одвели на Нови Београд, на последњу станицу аутобуса број 95 и трамваја и рекли су му да ради шта му се каже. Ушао је у трамвај и кренуо да седне када су ускочили униформисани полицијаци и рекли му да легне, стави руке иза леђа, везали га и предали инспекторима који су били у непосредној близини. Они су га одвезли до 29-ог Новембра и тамо су га тукли и мучили по канцеларијама, рекли му да пази шта прича, јер ће ускоро ту да буду адвокат и тужилац. Уведен је у једну просторију где је дошао адвокат Милош Лекић, сви су изашли из просторије и њих двојица су остали сами. Казао је адвокату да је већ све признао и да му он у суштини није ни потребан, а није смео да каже оно што је касније навео пред судом, јер је зnao да су полицијаци или инспектори били у суседној просторији. Потом је поново одведен на полиграф, а особа која му је радила полиграф рекла је инспектору да је прошао полиграф исто као прошли пут. После тога су га опет тукли и одвели на саслушање. Приликом саслушања пред тужиоцем није смео да се пожали како су га тукли и мучили, јер су му претходно рекли да ће му се "усрати у живот и да ће му јебати мајку". Навео је да су га мучили и давили тако што су га држали за ноге и потапали у воду наопачке, тако да му глава буде у води. Од како су ушли код њега у кућу и лишили га слободе нису му давали воду и храну. Ставили су му панцир због батина и тукли га између осталог и палицама. Када је разговарао са судским вештацима испричао им је да су га малтретирали, али не детаљно. Лекарима је испричао да је приликом издржавања казне користио неке лекове и о томе постоји евиденција у КПЗ Сремска Митровица, али после изласка из КПЗ није узимао никакве лекове. Није признао и друго кривично дело за које је оптужен – силовање на штету [REDACTED], зато што је инспектор рекао да то њих не интересује јер су то "циганска посла". У завршној речи је истакао да није крив, да није убио [REDACTED] нити силовао [REDACTED] изјава која је првобитно дата је била под великим присилом и предложио да га суд ослободи за оба кривична дела.

Из пријаве о нестанку ПУ за град Београд, УКП Осмо одељење Д – 6208/14 од 09.08.2014. године утврђено је да је [REDACTED] означеног дана пријавио нестанак своје малолетне кћерке [REDACTED] рођене 10.12.2000. године. У пријави је констатовано је [REDACTED] изашла из куће и отишла на журку и од тада јој се губи сваки траг. Даље је контатовано да ово није први пут да је [REDACTED] на овакав начин отишла од куће, да је отац позивао на њен број мобилног телефона, али да је он стално недоступан. Контактирао је њене другове и другарице али нико је није видео.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места УКП, Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт. 100-2403/2014 од 02.10.2014. године са фотодокументацијом утврђено је да су криминалистичко – техничким прегледом

лица места у Београду, ГО Раковица, [REDACTED] у дворишту напуштене куће која се налази преко пута броја 8 пронађени и фиксирали следећи трагови: Траг број 1 – НН леш неутврђеног пола затечен у шумици, на удаљености од 8 метара од напуштене куће на земљи у лежећем положају, умотан у телих и два ћебета, руку везаних розе – црном траком, највероватније пертлом. Прегледом леша установљено је да су на истом наступиле велике трулежне промене. Траг број 2 – једна провидна ПВЦ кеса затечена у дворишту десно од улаза у кућу, на деловима поломљеног каучка. Прегледом кесе у истој су пронађена 32 опушка цигарете, једна коришћења папирна марамица и више папира са ручно писаним текстом. Траг број 3 – једна црна платнена торбица затечена на столу у просторији десно од улазних врата куће. Траг број 4 – са кревета који се налази у просторији десно од улазних врата куће изузети су следећи делови постељине: 1 чаршаф плаве боје, једна навлака за јогран жуте боје, једна јастучница браон боје, једно ћебе розе боје и једно ћебе браон боје. Траг број 5 – једна навлака за јорган плаве боје затечена на поду у просторији десно од улазних врата куће. Траг број 6 – једна црвена ПВЦ кеса затечена у комоди у просторији десно од улазних врата куће. Прегледом кесе у истој су пронађени следећи предмети: 1 мајица кратких рукава плаво – беле боје, 1 шортс розе боје, 1 шарени шортс, 1 бермуде сиве боје, 1 танга гаће љубичасте боје, 1 пешкир светло плаве боје, 1 сведочанство на име [REDACTED] и једна торбица црвене боје. Траг број 7 – у просторији десно од улазних врата куће у делу између кревета и ормана пронађен је следећи алат: 1 лопата, 1 будак, 1 ручна тестера. Траг број 8 – на комоди у просторији десно од улазних врата затечен је један женски плетени прслук браон боје на којем се уочавају трагови црвене боје налик на крв. Траг број 9 – један траг црвене боје налик на крв у виду сасушене капи пронађен на бочној страни комоде у просторији десно од улазних врата. Траг број 10 – у левом делу напред наведене просторије затечен је 1 табуре црвене боје. Траг број 11 – у левом делу напред наведене просторије уз зид је затечен једна картонска кутија у којој је пронађено више јастука жуте боје. Прегледом једног од јастука на истом су уочени трагови црвене боје налик на крв у виду сасушених мрља. Траг број 12 – један бријач за једнократну употребу жуто – беле боје пронађен је на судоперу у просторији лево од улазних врата куће. Траг број 13 – на линолеуму затеченом у дворишту куће, десно од улаза у исту уочавају се мрље црвене боје налик на крв. Лице места је фиксирано фотографирањем, видео снимањем и скицирањем у затеченом стању.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места УКП, Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт. 100-2414/2014 од 03.10.2014. године утврђено је да је накнадним криминалистичко – техничким прегледом лица места у Београду, ГО Раковица, [REDACTED] у дворишту напуштене куће која се налази преко пута броја 8, у шумици, на удаљености од 8,0 м од напуштене куће, на земљи, где је претходног дана затечен НН леш, пронађено је неколико костију и делови сапонификованог ткива.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места УКП, Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт. 100-2470/2014 од 10.10.2014. године утврђено је да је на ИСМ преузета гардероба која је скинута са тела пок. [REDACTED] панталоне, дуксерица са капуљачом, блуза на бретеле, доњи веш (гаћице), брусхалтер, једна чарапа и једна пергла.

Из потврде о привремено одузетим предметима УКП, Одељење за сузбијање крвних и сексуалних деликата КУ-17981/14 од 01.10.2014. године утврђено је да је од Дарка Костића привремено одузет један мобилни телефон марке "Nokia C3 – 00" ИМЕИ број 359761/04/112318/7 са СИМ картицом мобилног оператора ВИП.

Из обдукционог записника Института за судску медицину "Милован Миловановић" С – 900/2014 и С – 909/2014 са фотодокументацијом утврђено је да је леш у стању поодмаклих посморталних промена за које се на основу обдукционог и антрополошког налаза може закључити да је у питању женска особа [REDACTED]. Преломи костију лобање описаних под тачком 7 налаза и преломи доњовиличне кости нанесени су вишекратно активно замахнутим механичким оруђем. Због одмаклих посморталних промена обдукцијом се узрок смрти са сигурношћу не може установити, али локализација и карактер констатованих прелома костију лобање и доњовиличне кости упућу на закључак да је смрт била насиљна и да је била узрокована повредама садржаја лобањске дупље.

Из налаза и мишљења Биолошког факултета од 07.10.2104. године, број протокола К-7308/14 утврђено је да је наведеној установи достављен ДНК профил узорка – кости описане о извештају о форензичком прегледу лица места УКП, Одељење за оперативну криминалистичку технику Кт. 100-2405/2014 од 02.10.2014. године и неспоран ДНК профил [REDACTED] ради упоређивања у циљу идентификације НН женског леша. На основу извршених анализа, те утврђених ДНК профиле закључак је да ДНК профили [REDACTED] и особе које припада достављена кост међусобно одговарају као ДНК профили особа у првом степену крвног сродства.

Из налаза и мишљења Биолошког факултета од 13.10.2014. године, број протокола К-7305/14 утврђено је да је наведеној установи достављен следећи материјал ради утврђивања ДНК профила биолошких трагова: бели папирни омот на коме је писало [REDACTED] 4 плочице + 1 в. секрет на сперматозоиде [REDACTED] у коме се налазила провидна ПВЦ рукавица и у сваком прсту се налазио по један брис обележен са: брис који се налазио у палцу рукавице са чије спољашње стране је писало "1; Д – 7443/14, брис са индоидуса". Изузет је наведени брис (тетиран на великим РСИД тест за презумтивно доказивање сперме уз негативну реакцију) на који начин је формиран узорак број 1 коришћен за даље молекуларно – генетичке анализе. Брис који се налазио у палцу рукавице са чије спољашње стране је писало "2; Д – 7443/14, брис из сервикса", изузет је наведени брис (тестиран на РСИД, тест за презумтивно доказивање трагова сперме уз негативну реакцију) – узорак број 2. Брис који се налазио у палцу рукавице са чије спољашње стране је писало "3; Д – 7443/14, брис из вагине", изузет је наведени брис (тестиран на РСИД тест за доказивање трагова сперме уз негативну реакцију) – узорак број 3. Брис који се налази у палцу рукавице са чије спољашње стране је писало "4; Д – 7443/14, брис из ануса", изузет је наведени брис (тестиран на РСИД тест за доказивање трагова сперме уз негативну рекацију) – узорак број 4. Брис који се налази у палцу рукавице са чије спољашње стране је писало "5; Д – 7443/14, вагинални секрет", изузет је наведени брис (тестиран на РСИД тест за презентивно доказивање трагова сперме уз негативну рекацију) – узорак број 5. Браон папилни омот који је био картон на

коме је писало "Прилог за увиђаја Н.бр. Кт-236/14; Д – 7443/14" у коме су се налазиле беле синтетичке гаће са предње стране су биле од чипке са видљивим траговима крви и прљавштине (у региону између ногу). Изузет је комад тканине величине 1, 5 x 0,5 цм из региона са предњег дела (између ногу) гађица (тестиран на РСИД тест за презентивно доказивање трагова сперме уз позитивну реакцију) – узорак број 6. Изузет је комад тканине 1 x 0,5 цм са средишњег дела гађица регион између ногу (тестиран на РСИД тесту за презентивно доказивање трагова сперме уз позитивну реакцију) – узорак број 7. Изузет је комад тканине величине 1 x 0,5 цм са задњег дела гађица регион између ногу (тестиран на РСИД тест за презентивно доказивање трагова сперме уз негативну реакцију) – узорак број 8. Жути папирни омот уз који је био картон на коме је писало: "Прилог са увиђаја Н.бр.Кт-2361/14; Д – 744/14" у коме се налазио браон папирни омот а у њему нож са дршком "имитација дрвета" и сечивом дужине око 10 цм. Са десне стране сечива ножа уочавали су се парцијални отисци. Стерилним штапићем са ватом напољеном физиолошким раствором обрисана је лева страна дршке ножа – узорак број 8. Стерилним штапићем са ватом и физиолошким раствором обрисана је десна страна дршке ножа – узорак број 10. Жути папирни омот уз који је био картон на коме је писало "прилог са увиђаја Н.бр.НКТ-2361/14; Д-744/3/14" у коме се налазио следећи материјал: браон папирни омот обележен бројем 4 у коме се налазио котур браон лепљиве траке чији је крај био искидан (претпоставља зубима). Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је почетак браон лепљиве траке који је био искидан са котура – узорак број 11. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је обим глатког дела браон лепљиве траке – узорак број 12. Браон папирни омот обележен бројем 5 у коме се налазио комад браон лепљиве траке у коме је делимично био прелепљен. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисана је глатка страна комада лепљиве траке дужине око 15 цм – узорак број 13. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је унутрашња лепљива страна браон лепљиве траке узорак број 14. Браон папирни омот у коме је био картон на коме је писало "прилог са увиђаја Н.бр.КТ-2361/14; Д-744/13/14" у коме се налазио следећи материјал: браон папирни омот обележен бројем 1 у коме се налазио зелени канап дужине око 1 метар са чвором. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је чвр са зеленом канапа – узорак број 15. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је дужи крај канапа који иде од чвора у дужини око 70 цм – узорак број 16. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је краћи крај канапа /(слободни крај) који иде из чвора у дужини од око 40 цм – узорак број 17. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је чвр са зеленом канапа – узорак број 17. На основу извршених анализа, те утврђених ДНК профила утврђено је да ДНК материјал изолован из узорка број 6/1, 7/1 и 11 припада НН мушкиј особи која је и апсолутно већински доприносилац трагова број 3/1, 5/1, 12 и 13 и већински у случају узорака број 1/11 и 4/1. ДНК материјал изолован из узорка број 1/2 припада НН женској особи (оштећеној највероватније) која је и већински доприносилац трагова бр. 2/1 и 18. Анализом ДНК материјала изолованог из преосталих анализираних узорака добијени су мешани ДНК профили различите комплексности при чему се у случају свих узорака уочава допринос обе горе поменуте особе.

Из налаза и мишљења Биолошког факултета од 14.10.2014. године, број протокола К-7311/14, утврђено је наведеној установи, ради утврђивања ДНК профила биолошких трагова, достављено: браон папирни омот уз који је било картонче на коме је писало "прилог са увиђаја Н.бр. КТ-23/14; Ку Д 735/14" у коме се налазио брис обележен бројем 9. Након негативне леукомалахит реакције на тест за презентивно доказивања трагова крви, изузет је наведени брис на који начин је формиран узорак број 1 коришћен за даље молекуларно генетичке анализе. Браон папирни омот на коме је писало "микротрагови број 10" и уз који је било картонче на коме је писало "прилог са увиђаја Н.бр. Кт-24303/14; Д 7535/14" у коме се налазила фолија са уочљивим траговима длака и прљавштине. Наведени материјал није вештачен. Мањи браон папирни омот на коме је писало "12, бријач" и уз који је био картонче на коме је писало "прилог са увиђаја Н.бр.Кт. 2403/14; Д 7535/14" у коме се налазио пластични бријач наранџасте браон беле боје марке "BIC" са поклопцем на делу за оштрицу. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је регион сечива наведеног бријача – узорак број 2. Мањи браон папирни омот обележен бројем 8 и уз који је било картонче на коме је писало "прилог са увиђаја Н.бр.Кт.2403/14; Д 7535/14" у коме се налазио женски плетени прслук " без рукава" сиво беж боје марке "YLS". На прслуку се са леве стране (у нивоу слепог црева) уочавају трагови налик на крв који су тестирали на леукомалахит тест за презентивно доказивање трагова крви и дали су негативну реакцију. Са задње стране су се уочавали трагови налик на крв у виду отисака који су тестирали на леукомалахит тест за презентивно доказивање трагова крви и дали су негативну реакцију као и траг црвене биљне супстанце (претпоставља се да је парадајз). Изузет је комад материјала са унутрашње стране предњег дела крагне плетеног прслука величине 3x1 цм – узорак број 3. Изузет је комад материјала са унутрашње стране задњег дела крагне (изнад етикете) плетеног прслука величине 4 x 1 цм – узорак број 4. Дугуљасти браон папирни омот обележен бројем 7 и уз који је било картонче на коме је писало "прилог са увиђаја Н.бр.Кт.2403/14 Д.7353/14" у коме се налазио следећи материјал: ручна тестера са дрвеном дршком и зарађалом оштрицом без уочљивих трагова налик на крв. Тестирана је на луминолски тест за презентивно доказивање трагова крви и дала је негативну реакцију. Наведени материјал није даље вештачен. Мотика са траговима земље са десне стране дршке и са унутрашње стране уочени су трагови налик на крв. Са доње стране је фалио комад дрвета и у том оштећену уочавао се траг налик на крв. Након нејасне леукомалахит реакције стерилизним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је траг налик на крв са десне стране дршке мотике, око 3,5 цм од главе мотике – узорак број 5. Након нејасне леукомалахит реакције стерилизним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је траг крви са десне стране дршке мотике, који се налазио на око 30 цм од главе мотике (са доње стране дршке мотике у делу где је фалио комад дрвета) – узорак број 6. Након позитивне леукомалахит реакције стерилизним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је тамнији траг крви са леве стране дршке мотике где се завршава десни клин (на око 5 цм од металног дела) – узорак број 7. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисан је обим дршке мотике у дужини од око 10 цм, почев око 4 цм од почетка дрвене дршке, супротно од металног дела – узорак број 8. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисано је следећих 10 цм обима дршке мотике у односу на узорак број 8 – узорак број 9. Стерилним штапићем са ватом напољеним физиолошким раствором обрисано је следећих 10 цм обима дршке мотике у односу на узорак број 9 – узорак број 10.

Након позитивне луминолске реакције на тест за презентивно доказивање трагова крви стерилним штапићем са ватом обрисан је траг у региону испод главе мотике са десне стране дршке – узорак број 11. Након позитивне луминолске реакције стерилним штапићем са ватом обрисан је траг са предњег металног дела мотике са спољашње стране – узорак број 12. Лопата са дрвеном дршком: након позитивне луминолске реакције стерилним штапићем са ватом натопљеном физиолошким раствором обрисан је траг у дужини око 10 цм, са десне стране дршке лопате на десној бочној страни дршке лопате – узорак број 13. Након позитивне луминолске реакције стерилним штапићем са ватом натопљеном физиолошким раствором обрисан је траг у дужини од око 15 цм, са горње стране дршке лопате по средини – узорак број 14. На основу извршених анализа, те утврђених ДНК профила закључак је да је анализом ДНК материјала изолованог из анализираних узорака добијени су мешавине ДНК профили различите комплексности, при чему се може истаћи следеће: трагови број 6, 7 и 8 већински воде порекло од особе којом припада женски леш чија је анализа била предмет вештачења у протоколу – К 7308 Биолошког факултета (у првом степену сродства са Подрашчић Надом). Судећи по присуству свих алела наведена женска особа се може разматрати и као доприносилац мешавина трагова број 8, 9 и 10. Анализа узорака број 13 дала је изразито слаб профил.

Из налаза и мишљења Биолошког факултета од 15.10.2014. године, број протокола К-7326/14, утврђено је да је наведена установа извршила упоређивање неспорног ДНК профила Костић Дарка са ДНК профилима биолошких трагова који су били предмет вештачења у протоколима К – 7305 и К – 7311. На основу извршених анализа и утврђених ДНК профила утврђено је да је Костић Дарко оставилац трагова К – 7305 број 6/1, К – 7305 број 7/1 и К – 7305 број 11, односно апсолутно већински доприносилац трагова К – 7305 број 3/1, К – 7305 број 5/1, К – 7305 број 12 и К – 7305 број 13 и већински доприносилац узорка К – 7305 број 1/1 и К – 7305 број 4/1. Костић Дарко је допринео и узорцима К – 7305 број 9, К – 7305 број 10, К – 7305 број 14, К – 7305 број 15 и К – 7305 број 16 уз НН женску особу (највероватније оштећену – узорак К – 7305 број 1/2). Костић Дарко је допринео и настанку трагова К – 7311 број 9, К – 7311 број 10 и К – 7311 број 14 (и то у случају узорака К – 7311 број 9, К – 7311 број 10 заједно са женском особом којој припадају већински трагови К – 7311 број 6, К – 7311 број 7 и К – 7311 број 11, односно кости НН леша К – 7308 број 5). Такође допринос Костић Дарка се може сугерисати и у случајевима узорака К – 7305 број 1/2, К – 7305 број 18 и К – 7311 број 8.

Судски вештачак др Душан Кецкаревић је у свом исказу на главном претресу навео да остаје у целости при налазу и мишљењу и додао да што се тиче узорака који су у виду разломака у самој методологији, у првом ставу су објашњени разлози за формирање таквих узорака. Наиме, код узорака са потенцијалним присуством сперме исти су третирани стандардном методом диференцијалне где се узорци раздвајају у две фракције, покушавајући да се концертују присутни сперматозоиди, у таквој методологији узорци који добијају бројчани разломак кроз 1 су такозване фракције сперматозоида где се очекује концертирање истих. Фракције на ознаком кроз 2 су оне које имају већину несперматозоидних ћелија, односно епителних и других. Практично узорак 1/1 и 1/2 воде порекло од истог иницијално формираног узорка 1. Даље је појаснио да у односу на протокол К-7326/14 речи три доприносиоца значе допринос три

различите особе. Трагови који су предмет биостатистичког прорачуна у тачки 1 и 3 представљају трагове највероватније три особе у којима су уочили допринос Костић Дарка, те оштећене особе из протокола К-7311 односно К-7308 у случају два узорка 9 и 10, а поред те две особе постоје алели који би говорили о трећој. Није могуће изјаснити се на околности пола те особе. За одређивање пола користи се амологени генетски локус који има резултате који указују на X хромозом карактеристичан за жене и мушкарце, док и друге стране и Y хромозом карактеристичан искључиво за мушкарце. Присуство једног мушкарца у мешаном профилу трага на неки начин маскира остале доприносице у односу на ово питање. Нема емпиријског начина да се утврдити старост трага, с тим да су то трагови биолошке природе и чињеница је да у времену нестају, мање ако су под стандардним условима чувања, а више ако су под утицајем спољашње средине где су изложени атмосферским приликама. Што се тиче трагова који су предмет извршења кривичног дела, наука није у могућности да одреди старост трагова. Што се тиче ДНК анализе – утврђује се асоцијација између особе и одређене површине предмета и на тај начин ситуације. У овом случају руководи се одређеним хипотезама и информацијама са којима у том тренутку установа располаже и то се користи приликом вештачења. У конкретном случају тестирано је, између остalog, односно након утврђивања трагова да ли на наведеним предметима има евентуално трагова крви који би по пореклу одговарало особи која је нађена у околини кући и евентуално да ли има трагова Костић Дарка.

Из налаза и мишљења судског вештака др Бранимира Александрића од 16.11.2014. године утврђено је да иако се леш [REDACTED] налазио у стању поодmakлих трулежних промена, на основу обдукционог налаза се може закључити да је смрт насиљна услед повреда садржаја лобањске дупље – разорења мозга и крварења у лобањску дупљу из расцепа венских крвних судова можданице на месту утиснутих прелома у пределу десне половине потиљачне кости. Установљени преломи костију лобање и доњовиличне кости (наведени у тачки 3 претходног закључка), заједно са разорењем мозга и расцепљених венских крвних судова тврде можданице и следственим крварењем у лобањску дупљу, представљали су у време наношења и скупа процењено, са медицинске тачке гледишта смртоносну телесну повреду. Према томе, смрт [REDACTED] у узрочној – последичној вези са задобијеним преломима лобање. Установљена три прелома (два на лобањи и један на доњовиличној кости), нанесени су са по једним ударцем тупином јако замахнутом механичког оруђа чврсте конзистенције, у конкретном случају могуће је ушицама металног дела мотике. Са друге стране, искључује се да је било који од ових прелома настао ударцем стиснутом песницом, лактом и слично, као и то да је било који прелом настао услед пада и удара о какву тврду какву препреку. С обзиром локализацију и међусобни распоред наведена три прелома, као и с обзиром на изглед ових прелома, закључак је да је [REDACTED] прво задобила ударац преко десног дела врха главе (у десни темени предео), највероватније када се налазила у неком од стојећих ставова, након чега је морала одмах пасти трбухом на тло. Након тога је, док је трбухом лежала на тлу, задобила два ударца један за другим у кратком временском интервалу – један у десни потиљачни предео (иза и испод десног мастоидног наставка), а други у неспоредној близини – преко десне грane доњовиличне кости, при чему се не може прецизирати који је од ова два ударца прво нанесен. Приликом задобијања ударца у десни темени део главе, повредиоц се могао налазити или испред или са десне стране [REDACTED] а потоња два ударца (

у десни потиљачни предео и преко десне стране доњовиличне кости) повредиоц је нанео када се налазио изнад и са стране [REDACTED] а у висини њене главе (док је она лежала трбухом на тлу). У пределу задобијених прелома на лобањи морала су да постоје и раздерине на кожи, те својствено томе морало да постоји и обилно крварење из ових рана на месту задобијених прелома костију лобање.

Судски вештак др Бранимир Александрић је у свом исказу на главном претресу навео да остаје у целости при налазу и мишљењу и додао да је упознат са извештајем лекара специјалисте Ургентног центра у односу на кривично дело оштећене [REDACTED] и објаснио да "запешће" значи надланница. Пошто се ради о отоку оба ручна зглоба и надланених страна обе шаке уз ручни зглоб, ради се о симетричним повредама на рукама у пределу ручних зглобова. То указује да су ове повреде управо настале тако што су шаке – руке биле везане у пределу ручних зглобова и да то тако да су шаке биле везане својим дланеним странама биле једна уз другу па су тако настали и отоци у пределу ручних зглобова и надланеним странама шака уз ручне зглобове. Наиме, везана особа пошто су јој руке биле везане није мировала него је померала руке док су јој биле везане, због чега не постоји само оток око ручних зглобова него и делом према надланцима. Трајање отока коже на било ком делу тела зависи од степена излажености тог отока, односно да ли је оток већи или мањи и свакако да ако је мањи он ће брже проћи, а све посматрајући како у односу на време настанка тако и у односу на време кад је оток констатован. Нема правила колико тај оток може да траје посматрајући у односу на време настанка било у односу на време када је тај оток контактиран од стране лекара. Имајући у виду да се критични догађај догодио око 08,30 часова, да је оштећена прегледана истога дана од стране ортопеда који је контактирао наведене повреде у пределу ручних зглобова око 13,49 часова сасвим је могуће да су отоци у време прегледа у 16,00 часова спласнули толико да су се практично изгубили и да у 16,00 сати више нису виђени. Наиме, због протока времена од око 08,30 до 16,00 часова сасвим је могуће да су они још увек постојали у 13,49 часова и тада су сигурно били мањи него у време задобијања, а да су протеком времена потпуно изчезли. С обзиром да су код [REDACTED] контактовани само отоци око ручних зглобова, а не и огуљотине закључак је да су руке биле чврсто везане. Другим речима руке су биле толико чврсто везане да средство којим су оне биле везане није било помично па се није померало по кожи, самим тим није ни нанело огуљотине. То средство је само вршило притисак у пределу ручних зглобова и када је то средство скинуто кожа и поткојско ткиво су реаговали настајањем отока и то само отока. Што се тиче евентуалног везивања оштећене [REDACTED] у пределу ногу, могуће да су и ноге биле исто тако чврсто везане, претпоставка у прегледу скочних зглобова и да су и ту настали отоци као и на рукама, а да су ти отоци протоком времена од 08,30 до 16,00 часова први нестали – изгубили па да пределом око 16,00 часова нису ни виђени. У том случају закључак је да су руке [REDACTED] биле чвршће везане од ногу па су самим тим и отоци на рукама дуже трајали од отока на ногама. Такође, ако је оштећена била везана канапом, па се сама "развезала" онда су могле да остану само ове повреде које су контактоване, а да нема других повреда. Теоретски отоци надланница могу бити знак неке реуматске болести, али у конкретном случају нису, јер кад неко има реуматску болест нема отoke само на једном месту, већ у пределу више зглобова односно и на зглобовима руку и на зглобовима ногу. У конкретном случају искључује се постојање констатованих отока на рукама због болести, јер да се ради о болести

они се не би изгубили пре 16,00 часова када је извршен други преглед већ би као такви трајали ко зна колико дуго и евентуално би се касније повукли постепено уз примену терапије. Даље је појаснио да приликом давања основног налаза и мишљења није имао токсиколошке налазе, јер колико му је познато они нису ни рађени. Наиме, обдукција и токсикологија се раде по наредби органа који води поступак, па је очигледно да овде није ни било наредбе да се ради и токсикологија. С друге стране, у конкретном случају питање је шта би се токсикологијом уопште и нашло, с обзиром на трулежне промене и да су практично од тела само остале и кости, па је његов лично став да би вршење токсикологије било и излишно.

Из налаза и мишљења комисије судских вештака др Бранка Мандића и др Ане Најман од 09.10.2014. године утврђено је да је Дарко Костић особа чије су интелектуалне способности испод просека и крећу се на нивоу нормалне – физиолошке тупости, што не представља душевну заосталост са дисоцијалним поремећајем личности, што спада у правну категорију друге тежине душевне поремећености. У време извршења кривичног дела које му се ставља на терет код Дарка Костића није регистровано постојање неког психопатолошког поремећаја. Његове способности схватања дела, као и могућност управљања поступцима биле су очуване. Описани дисоцијални поремећај личности који спада у правну категорију друге теже душевне поремећености је трајно стање које није доступно корекцији. С обзиром да код Дарка Костића није регистровано постојање клиничких симптома који би указивали на душевну болест, привремену душевну поремећајност, токсикоманску зависност од опојнихドラга, алкохолну зависност, нити дужевну заосталост, закључак је да мере безбедности медицинског карактера није индикована, па суду није ни предложена.

Судски вештак др Бранко Мандић је у свом исказу на главном претресу навео да у свему остаје при основном налазу и мишљењу, да се упознао са одбраном окривљеног на главном претресу и извештајем ВМА од јануара 2015. године, али није уочио околности које би биле од утицаја на измену налаза. Наиме, неуролог је обавио преглед окривљеног и на основу постојеће документације са ВМА се не може утврдити да ли је осим прегледа и упућивања на снимање ренгенским путем коришћен неки метод за утврђивање евентуалног постојања епилепсије окривљеног – пацијента. Установа у којој се окривљени тренутно налази, односно Специјална затворска болница има неопходне услове за дијагностику евентуалног постојања епилептичне болести. Што се тиче описаног дисоцијалног поремећаја личности окривљеног појаснио је да дисоцијални поремећај личности у међународној класификацији болести има шифру F60 тачка 2. Када је у питању трајање оваквог стања, ради се о поремећају личности, што се раније називало психопатија или социопатија, а са манифестацијама оваквог поремећаја личности започиње се већ у фази адолосценције и такво стање траје цео живот. Имајући у виду наводе окривљеног да је користио разне лекове, појаснио је да се ради о лековима анксиолитицима односно седативима, док је лек Толон - антидепресив или се даје и код особа које имају проблем са несанициом. Оваква врста терапије је иначе уобичајна за особе које се налазе у пеналним условима, а које имају овакву структуру или поремећај личности као окривљени.

Судски вештак др Ана Најман је у свом исказу на главном претресу навела да у свему остаје при основном налазу и мишљењу, да се упознала са садржином изјаве окривљеног и извештајем лекара пре почетка главног претреса,

али да то не мења основни налаз и мишљење. Интелектуалне способности окривљеног које су манифестофане на тесту припадају нивоу нормалне тупости. То не значи да окривљени припада категорији менталне заосталости, већ представља ниво који се налази нешто испод доње границе просека, а која је нумерички изражена IQ 90. Овај ниво нормалне тупости произлази из сиромашне едукативне надоградње, нестимултивних услова развоја и других неповољних чинилаца који нису били подстрек да окривљени достигне поменути ниво на тесту који би био испод доње границе просека. Међутим, постоји разлика између постигнућа на тестовима и онога како особа функционише у реалим животним околностима. У налазу је описан ниво мишљења, закључивања, перцепције итд. код окривљеног, што није било суспективно у смислу постојања одступања од уобичајног функционисања. Што се тиче сугестибилности, истакла је да се она много више среће или увек среће код ментално заосталих особа нивоа дебилитета итд., што овде није случај. Наведена карактеристика током овог психолошког испитивања и тестирања није констатована.

Сведок – оштећени [REDACTED] је у свом исказу навео да не зна тачно датум, али зна да је био петак и да је био крај јула месеца, када је кренуо на посао и када је видео [REDACTED] кући да спава. Навео је да петком прима плату за протеклу недељу и да [REDACTED] и њена сестра [REDACTED] увек долазе код њега на посао да им да новац. Како тог дана није дошла код њега на посао, позвао је полицију телефоном и рекао да [REDACTED] није дошла код њега на посао, да није код куће и да се не јавља на телефон који јој је недоступан. Тада су му полицијаци рекли да дође сутрадан, у суботу, што је он и урадио, али не зна тачан датум, с тим да је сигуран да је то било у јулу месецу. У полицији су га питали шта је [REDACTED] имала обучено на себи, а он је то знао зато што му је претходног дана супруга рекла да је [REDACTED] из куће изашла у патикама и хеланкама, док је горе имала нешто што носе деца њеног узраста. Никада раније није се дешавало да [REDACTED] увече не дође кући, увек се јављала телефоном и када се негде задржи и назвала би га на његов мобилни телефон и рекла: "Тајо, преноћићу код другарице, нећу доћи вечерас, али сутра чим буде дан доћи ћу". Даље је навео да ради по цео дан, да увече долази кући и да није познавао никога од њених другова и другарица. Касније је сазнао да су њени другови из [REDACTED] тражили по Калемегдану и по Ади Циганлији. Никакве информације о [REDACTED] није имао све до 02.10.2014. године када су га позвали да преузме њено тело. Након што му је предочена његова пријава о нестанку навео је да на тој пријави јесте његов потпис, али да не зна који је дан био када је [REDACTED] нестало, да је [REDACTED] можда нестало и у среду, а да је он после три дана пријавио. Навео је да никада није рекао да је [REDACTED] раније одлазила од куће и да ово није био први пут, како је то наведено у пријави и није навео да је контактирао њене другове, као што је контактовано у пријави, с обзиром да се [REDACTED] нисаким није дружила. Познато му је да су [REDACTED] другови малтретирали у школи, да су говорили да она квари просек разреда. [REDACTED] је видео два пута, лепушкаста је девојчица, паметна и [REDACTED] се дружила са њом. Од та два пута [REDACTED] је једном видео у кући, а други пут са [REDACTED] да су дошли у фирму где је радио. Након што му је предложен исказ [REDACTED] навео је да нису тачни наводи да користи алкохол, никада није трошио паре на исти, већ је све лоносио у кућу и у којој је увек било хране. Такође је навео да није знао да [REDACTED] не иде у школу до момента док га није позвала директор школе, али није могао да определи када је то било, већ само зна да се тада укључио и социјални радник, али је [REDACTED] била тврдоглава и радила је по

своме. Позната му је породица [REDACTED]. Наиме, они су били на сахрани и одатле их познаје, али му није познато да је његова покојна кћерка била код њих у стану. Придружио се кривичном гоњењу и истакао имовинскоправни захтев у износу од 1.000.000,00 евра.

Сведок – оштећена [REDACTED] је у свом исказу навела да из брака са супругом [REDACTED] има [REDACTED] и то [REDACTED], и [REDACTED]

[REDACTED] Са децом је увек била у добним односима. Даље је навела да би [REDACTED] понекада знала да оде на пар дана, али би им се у том периоду увек јављала и знали су где је и код кога је. [REDACTED] нестанак су пријавили 04. августа тако што је њен супруг [REDACTED] отишао у ПС Батајница, а затим и у 29. Новембар. Након што јој је предочена пријава о нестанку навела је да је њен супруг можда поднео пријаву и 9.-ог августа и да не памти. Након што јој је предочен исказ сведока [REDACTED] да је више пута била у кући код [REDACTED] да тешко живе и да немају хране, а да је њен отац плату трошио на алкохол, навела је да је сведок [REDACTED] много паметна, да лаже и да они у кући живе веома добро, средње и да одувек имају струју и два мобилна телефона, телевизор и храну. Придружила се кривичном гоњењу и истакла имовинскоправни захтев који није определила.

Сведок – оштећена [REDACTED] је у свом исказу навела да је 27.08.2014. године пошла на Видиковачку пијаци да продаје робу у уобичајном периоду од 05,00 до 08,30 – 09,00 часова, с обзиром да тада дође комунална полиција и отера све њих који немају дозволу за тезгу. Тако је било и тог дана, продавала је робу на пијаци, а поред ње је стао [REDACTED] који је такође продавао робу. Док су стајали на пијаци није било никаквих проблема. Око 08,30 часова је кренула кући, а са њом у друштву су биле кћерка њене сестре [REDACTED]

и сестрина свекра [REDACTED]. Изненада јој је пришао са леве стране иза леђа [REDACTED] није видела шта је држао у руци јер је преко руке имао умотану јакну или горњи део тренерке, али је осетила боцкање. [REDACTED] јој је рекао "Имам нож, слушај шта ти говорим, ако писнеш убићу те". У једном моменту [REDACTED] јој је рекао да поведе [REDACTED] али она није реаговала, прећула је, јер ју је био страх да Алиса крене, с обзиром да је дете. Са собом је носила торбу која је била тешка, али је окривљени ту торбу унео у аутобус са свим стварима и касније је он носио. Даље је навела да јој је окривљени наредио да уђе у аутобус број 59 који иде на Петлово брдо, а на некој станици јој је наредио да изађу из аутобуса што је она из страха и учинила. Наиме, окривљеног [REDACTED] је упознала 2007. године када се удала за његовог братића, а од бившег свекра [REDACTED] је више пута чула да је [REDACTED] психопата и да треба да се пази од њега. Када су изашли из аутобуса [REDACTED] је и даље ишао иза ње и тако је одвео до неке куће која је била од аутобуске станице удаљена око 50 метара. Успут није било пролазника, а окривљени јој је говорио да ако буде сарађивала са њим неће се десити ништа, али ако је буде пријавила да ће је убити и узети њену најстарију кћерку. Када је са [REDACTED] ушла у кућу тада је јасно видела нож који је држао у руци и то је био нож на расклапање са белом дршком, који је она понела са собом и однела у полицију када је побегла из његове куће. Након што јој је предочена фотодокументација у списима предмета навела је да је то нож који је означен ознаком Ф.23 фотодокументације. Када су ушли у кућу окривљени јој је понављао да јој се ништа неће десити уколико буде сарађивала, све време је држао нож у руци и у једном моменту јој је наредио да се скине.

Молила га је да то не ради, да је жена његовог братанца, али јој је он на то одговорио да се она после његовог братанца поново удала. Плашећи се за свој живот скинула је гардеробу и веш који је имала на себи, а он јој је рекао да ће је после два односа пустити на иде кући. Имали су однос два пута, а у међувремену је окривљени терао да га орално задовољи, што је она у страху за живот и учинила. Све је то трајало отприлике два сата, а окривљени је све време држао нож у руци, после чега јој је рекао да се обуче. Тада јој је неким канапом везао руке иза леђа, такође јој је везао ноге са леђне стране и саставио јој руке и ноге, затим ставио поводашко око врата и рекао јој да ако буде покушала да се опире да ће се удавити. У том положају она је практично лежала на стомаку, а онда јој је окривљени рекао да ће се вратити за 45 минута и пре него што је изашао питао је да ли до њене куће иде аутобус на линији број 42. Одговорила му је да не зна, али у том тренутку била сигурна да се запутио код ње куће. Окривљени је изашао из куће и оставио је да лежи у том положају на кревету, а нож који је до тада држао остао је на витрини, која је била удаљена од кревета око метар и по. Пошто је била убеђена да је окривљени отишао код ње кући и плашећи се за своју кћерку [REDACTED] скупила је сву снагу и некако је успела да олабави канап којим су јој биле везане руке, после чега је успела да покида тај канап јер је био труо, па је ослободила и ноге и скинула тај поводашко око врата. Узела је тај нож са витрине из страха да се окривљени не врати и скочила је кроз прозор са задње стране из куће који је на висини од око 1,5 метара од земље. Кроз неку шуму која се налази са те стране куће дошла је до аутобуске станице на којој је срела једну девојку и која је питала шта се десило. Испричала је тој девојци шта се десило, али јој је та девојка рекла да жури на факултет и да ће јој помоћи да стигне до "Франша", где су заједно сишли из аутобуса, после чега је она наставила сама до куће. Када је дошла у двориште према њој је потрчала кћерка која јој је рекла да је дошао деда и да је у кући. Питала је кћерку о ком деди се ради, а она јој је рекла да је то [REDACTED] због чега је она панично са дететом отрчала код [REDACTED] њеја живи у истом дворишту и тетки рекла да ју је [REDACTED] иловао и да је дошао да јој узме децу. Затим је њена сестра од тетке [REDACTED] кренула код ње кући да доведе двоје деце који су били у кући, а коју је чувала њена мајка [REDACTED]. Након тога мајка јој је рекла да јој је [REDACTED] казао: "Тетка ја сада морам да идем кући чекају ме жена и дете". Касније јој је мајка испричала да је [REDACTED] када је дошао питао "Зар [REDACTED] још није дошла кући?" и рекао да су се срели на пијаци и да му је она том приликом рекла да ће му дати неке точкове за колица па је због тога дошао. Навела је да је том приликом на себи имала јакну златне боје која је пронађена у кући окривљеног, да је претходно можда мога да виче и да тражи помоћ од путника у аутобусу, али ју је обузeo страх, тако да у том тренутку је "имала уста, али језик није". Није задобила повреде, имала је црвенило на зглобовима руку и око врата од везивања, што је и констатовано на извештају лекара из Ургентног центра. Такође, у тренутку када је [REDACTED] изашао из куће, претходно је везавши, из њене јакне је узео новац у износу од око 2.000,00 динара. Када је дошла са полицијом да би им показала где се све то десило, у кући је била њена торба са робом и мобилни телефон који су јој враћени од стране полиције. Придружила се кривичном гоњењу, није истакла имовинскоправни захтев.

Суд је извршио суочење ошт. [REDACTED] и окривљеног [REDACTED] у коме је свако остало при својим наводима.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да је власник плаца са једном старом трошном кућом у улици 11. крајишке дивизије број 1, односно као земљишно књижни власници тог плаца су уписаны његова супруга и њен отац. Почетком маја месеца 2014. године позвао га је комшија и рекао да је неко упао на тај плац и уселио се у ту трошну кућицу. Отишао је тамо и затекао лице које му се представило као [REDACTED] а такође је затекао још двоје старијих људи који су [REDACTED] помагали да очисти тај простор. Најпре је помислио да исели [REDACTED] али у моменту је помислио да је боље да неко станује ту и да среди шибље и остало растинje, с обзиром да је плац био неуредан. Рекао је [REDACTED] да ту може да остане пар месеци док се не снађе, отприлике до септембра месеца, а сmisлио је и причу да ће да почне са зидањем на плацу како не би имао проблема око његовог исељења одатле. [REDACTED] није урадио ништа од договореног, а он није стигао да оде првог септембра да обиђе плац. Био је изненађен када је чуо да на том плацу нека девојка силована. Ишао је у полицију због тог догађаја, показали су му фотографију [REDACTED] и он је њега препознао као лице које се уселило у његову кућу на плацу. Појаснио је да је први пут на плацу био на позив полиције у вези силовања неке девојке, а потом су га поново звали када је у руки испод куће пронађен леш. На главном претресу сведок је препознао окривљеног [REDACTED] као лице које се уселило у његову трошну кућу на плацу у улици 11. крајишке дивизије број 1 и навео да је у тој кући било нешто њивових старих ствари – комода, кауч, фотеља и још неки стари намештај. Није био присутан приликом вршења полицијских радњи, прегледа стана, односно куће, фотографисања или узимања од стране полиције било каквих трагова или доказа.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да не жели да користи своје право из члана 94 став 1 тачка 2 ЗКП и додао да је окривљени [REDACTED] његов рођени брат, али да није са њим посебно близак, не верује му и сматра да окривљени [REDACTED] много лаже. Даље је навео да када је окривљени [REDACTED] изашао из затвора дошао је код њега и договорили су се да може да буде у његовој кући пар дана, али да се после тога снађе. Након пар дана [REDACTED] му је рекао да је био у Центру за социјални рад и да му је Центар платио смештај у неком хостелу на Железничкој станици и да је преко њих средио и личну карту. После извесног времена му је рекао и да је упао у једну кућу у Раковици. Отприлике у августу месецу 2014. године [REDACTED] је увече дошао код њега и испричао му да је ударио неког человека ашовом, а колико је схватио из [REDACTED] приче, то је био власник куће у коју је он упао и који је дошао са својим пријатељем. Како су та два человека дошли колима, а кључеви од кола су били у аутомобилу, [REDACTED] је једног, за кога је рекао да не зна да ли је жив, убацио у аутомобил и наводно га одвезао негде на Дедиње. Тражио је од њега да пођу заједно како би проверио да ли је тај човек жив. Одбио је да иде са [REDACTED] зато што му није веровао и зато што није жељeo да се меша у такве ствари. Након тога [REDACTED] је отишао и позвао га телефоном након сат времена и рекао му је да је све у реду. Након тога се није видео са [REDACTED] а после десетак дана код њега кући су дошли од његове снајке [REDACTED]. Појаснио је да је [REDACTED] његова снајка тако што је са његовим сином живела три – четири године и из те везе имају заједничко дете. Када су дошли [REDACTED] испричали су му да је [REDACTED] мучио [REDACTED] у тој кући у Раковици, да им је [REDACTED] испричала да је [REDACTED] силовао и питали су га где се [REDACTED] тренутно налази. Такође су му рекли да је [REDACTED] везивао уста селотејп траком, а наводно ју је "покупио" на пијаци на Видиковцу уз претњу ножем. Даље је навео да је са

сестром и зетом отишао код [REDACTED] куће, где му је она испричала да је [REDACTED] силовао и да је везао, али да је успела да се одвеже и побегне кроз прозор куће. Даље му је испричала да када је дошла кући затекла је [REDACTED] својој кући, где су биле њена мајка и деца (а [REDACTED] јој је претходно претио да ће јој узети дете) и када га је затекла није смела да реагује да се не би нешто десило деци, док је [REDACTED] само напустио кућу. Након тога звао је [REDACTED] који му се није јављао, а после неког времена га је [REDACTED] пресрео увече када се враћао кући са посла. [REDACTED] му није прилазио, некако се држао мало даље од њега и затражио да му донесе хлеб из куће што је он одбио. Затим му је [REDACTED] затражио цигарету и узео је некако са испруженом руком да му не би пришао. Питao је [REDACTED] зашто му је силовао снајку, на шта му је [REDACTED] одговорио да јесте са њом имао сексуални однос, али да је она пристала на то. Сутрадан поподне је дошла полиција код њега на посао и затражила да крене са њима како би дао изјаву. Даље је навео да је био у кући у коју се уселио [REDACTED] или том приликом није обилазио окупњицу нити је обраћао пажњу на њу, с обзиром да је около био коров. Појаснио је да је заједно са [REDACTED] помагао жени његовог брата по оцу – [REDACTED] у кречењу које трајало најмање 4 до 5 дана и којом приликом је [REDACTED] спавао и код [REDACTED] код њега кући и у кући у којој се уселио, дакле на сва три места. Даље је навео да колико му је познато [REDACTED] је имао девојку [REDACTED] коју је довео једном или два пута код њега, док му друге девојке нису познате. Појаснио је да су [REDACTED] и он раније имали сукоб, пре него што је [REDACTED] поново отишао у затвор, зато што је његова мајка затекла [REDACTED] и жену њиховог млађег брата голе и том приликом је он узео кухињску посуду и ударио [REDACTED] пар пута по глави и изашао напоље, док је [REDACTED] јурио за њим са великим ножем и његовој жени ударио шамар.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навела да је покојну [REDACTED] упознала пред Нову Годину 2012. године у парку у Батајници и са њом је била јако блиска, сматрала је као своју сестру и када год су имале неких проблема једна другој су се поверавале. Више пута је била у кући код [REDACTED], њена породица је живела доста тешко, нису имали храну, а њен отац је плату трошио на алкохол. [REDACTED] најстарији брат када се ујутру пробуди одлазио је у парк и пушио марихуану, а враћао се увече како би преспавао. Њена сестра [REDACTED] је знала да се издере и извереја после пар дана. [REDACTED] јој је причала када је одлазила од куће да је била код неких другара у Земуну али јој се сваки пут јављала и слала СМС поруке, да би се после њеног повратка кући виделе. Пет или шест месеци пре овог догађаја [REDACTED] је доста бежала из школе, готово да није ни ишла. Даље је навела да се сећа догађаја, половином маја месеца 2014. године, када је била код оца за викенд и када је код ње кући дошла [REDACTED] загрлила је и почела да плаче, а тек када је успела да се смири показала јој је лице које је било у модрицама. Видела је на [REDACTED] лицу модрице око очију и на слепоочницама и том приликом јој је [REDACTED] рекла да су је тукле мајка и сестра. Имала је и повреду руке јер је ударала у зид како би могла да побегне. [REDACTED] није могла да иде код лекара, јер нико од њених чланова породице у кући није имао здравствену књижицу. Такође [REDACTED] је говорила и да нема родитеље, нема живот, да ће се убити, а друга деца су јој се у школи ругала јер је имала подеране патике због чега су јој биле мокре ноге. Пробала је са [REDACTED] да прича и да је наговори да оде у Центар за социјални рад, а дође да живи у Дом, али су [REDACTED] мајка и сестра увек је одвраћале од тога и причале јој да је тамо неће помоћи и да ће је само тући. Почетком јула месеца упознала је [REDACTED] код Бранковог моста, тако што је пре тога њен друг дао [REDACTED] њен број мобилног телефона, па је [REDACTED] више пута

звао и слао СМС поруке и су се тако договорили да се упознају и виде. Упознали су се на Бранковом мосту, причали пар сати, а [REDACTED] јој се "нешто као удварао". После извесног времена [REDACTED] јој је послао СМС поруку да би требали да се виде и након тога су се заиста видели, када јој је испричao да је био у затвору збog покушаја убиства. Половином јуна месеца видела се са [REDACTED] на Зеленом Венцу, пошто је [REDACTED] молила да се виде јер је раскинула са неким дечком и била је jako тужна. Док су њих две причале нашићао је [REDACTED] и тада га је упознала са [REDACTED]. Негде крајем јуна месеца [REDACTED] јој је рекла да иде код дечка који се зове [REDACTED] у Шабац и остала у Шапцу пет дана, а када се вратила молила је да се виде и рекла јој је да је се много пожелела. Видели су се у Батајници, у близини пруге где станује брат тог дечка [REDACTED] који се зове [REDACTED] и кога она такође познаје [REDACTED] јој се jako обрадовала и бацila јој се у загрљај. Ово се дододило негде око 20. јула, а то је запамтила зато што се тада [REDACTED] освајала са [REDACTED] и разишли су се, с тим да јој је [REDACTED] причала да иако је имала само [REDACTED] планирала је да заснује породицу и да се уда за тога [REDACTED]. Последњи пут је са [REDACTED] била у контакту 29. јула када су се дописивале преко "Фејсбука" и када јој је [REDACTED] написала да је са сестром и неким дечком у Земуну. Од тада се више није чула са [REDACTED] и није знала шта се са њом дешава. Почетком августа месеца на њен број мобилног телефона позвали су [REDACTED] отац и стриц да је питају да ли зна где би [REDACTED] могла да буде, на шта им је она одговорила да не зна, али да ће се потрудити да је нађе. Истакла је да је да њеној картици имала копира [REDACTED] меник из телефона, с обзиром да [REDACTED] није имала мобилни телефон, јер је рекла да њој не треба телефон и да нема ко да је зове. Пробала је да позва [REDACTED] другаре чији су телефони били уписанi у именик, пробала је да је тражи на Зеленом Венцу, Кнез Михајловој улици и Калемегдану јер су то била места где се [REDACTED] вртала. Десетог августа звао је на њен број мобилног телефона [REDACTED] који јој је том приликом испричao да га је [REDACTED] звала са неком скривеног броја и да му је то приликом испричала да се баш лепо провела претходно вече на некој журци на Канаревом брду. Тада је рекла [REDACTED] да не лаже, да му ништа од тога не верује и прекинула је везу. Крајем августа месеца чула се са [REDACTED] сестром [REDACTED] која се тада налазила у болници и која јој је тада рекла да је последњи контакт био пре него што је нестала са [REDACTED]. Када јој је [REDACTED] рекла и када су завршили тај разговор некако је "склопила коцкице" и од тог момента је била скоро сигурна да је [REDACTED] нешто урадио [REDACTED]. Из тог разлога позвала је [REDACTED] рекла му је да уколико је нешто урадио [REDACTED] да ће га убити. [REDACTED] на те њене речи насмејао и рекао јој је да је прошао полиграф и да јој не може ништа. Иначе [REDACTED] је често знао да јој каже да он њу не лаже, већ да лаже суд и полицију. Иначе, [REDACTED] је њој говорио све најгоре о [REDACTED] говорио је да је [REDACTED] наркоман, да се дрогира и да ће је увести у лоше друштво и да се клони ње. Након што јој је предочен исказ о саслушању окривљеног [REDACTED] са записника о саслушању осумњиченог навела је да није тачно да је са [REDACTED] имала сексуалне односе, да јој је познато да је становao на Карабурми, али никада није била у том стану и да јој није познато да је Ивана икада била у том стану. Након [REDACTED] нестанка [REDACTED] је почeo чешћe да је зове. Нису тачни наводи да је питала [REDACTED] одакле му нови мобилни телефон и да је он њој дао телефон у који је она убацила своју картицу. Тачно је да је [REDACTED] њој дао неколико мобилних телефона да му чува, а од тих телефона она је један задржала за себе и то се дешавало у јулу, а не како је окривљени навео после [REDACTED] нестанка.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу на главном претресу навела да је у стану окривљеног [REDACTED] на Карабурми била више пута, али да њих двоје нису били у интимним односима. Није јој познато да ли су окривљени [REDACTED] и покојна [REDACTED] били у контакту и да ли су се виђали без ње. Што се тиче њеног односа са окривљеним [REDACTED] навела је да су се њих двоје повремено свађали, једном приликом јој је окривљени у својој кући у Раковици ударио шамар, везао је канапом, показао неки ашов и шрафцигер, претио јој је и закључао је. Уплашила се за свој живот. То се десило у августу месецу 2014. године. Такође, једном приликом су њих двоје имали конфликт, отишли су заједно са покојном [REDACTED] од неких рођака окривљеног и свађали су се пред њима, а рођака окривљеног по имену [REDACTED] је избацила напоље. Даље је навела да јој је познато да је покојна [REDACTED] користила марихуану, да је неки дечко у априлу или мају 2014. године затекао под дејством наркотика и алкохола и да није знала за себе у том тренутку. У јуну месецу [REDACTED] побегла у Шабац код дечка [REDACTED] остало 4 до 5 дана [REDACTED] је тражила од ње да јој набави неке таблете и већу количину марихуане да би препродајала неким пријатељима у Земуну. Када су биле у стану окривљеног на Карабурми она и [REDACTED] нису користили никакве таблете. Покојну [REDACTED] је последњи пут видела око 20. јула када је лично испратила кући, а последњи комуникацију имале су преко "Фејсбука". Са окривљеним [REDACTED] се последњи пут видела половином августа 2014. године и том приликом јој је окривљени претио да ће да је убије и да је више нико неће видети. Крајем септембра је окривљеном рекла да је више не зове, међутим он је поново звао и узнемирао је због чега је она променила број мобилног телефона, тако да је окривљени отишао код њеног брата са предлогом да му да новац како би добио њен нови број мобилног телефона. Објаснила је да када се свађала са окривљеним основни разлог је био то што је окривљени мислио да може да јој буде газда и да је хтела да прекине контакт са њим, али је он инститирао за контактима.

Сведоци [REDACTED] су искористили своје законско право да не дају исказ, с обзиром на степен сродства са окривљеним [REDACTED]

Суд је у потпуности прихватио налазе и мишљења и изјашњења Института за судску медицину "Милован Миловановић" [REDACTED] Биолошког факултета од 07.10.2014. године, број протокола [REDACTED] Биолошког факултета од 13.10.2014. године, број протокола [REDACTED] Биолошког факултета од 14.10.2014. године, број протокола [REDACTED] Биолошког факултета од 15.10.2014. године, број протокола [REDACTED], др Душана Кецкаревића, др Бранимира Александрића, др Бранка Мандића и др Ане Најман, имајући у виду да су исти јасни, прецизни, дати у свemu према правилима струке и у потпуности у складу са задатком вештачења.

Суд је прихватио исказе сведока ошт. [REDACTED] сведока [REDACTED] и [REDACTED] имајући у виду да су јасни, детаљни, логични и у складу са осталим материјалним доказима у списима предмета.

Имајући у виду спроведени доказни поступак суд је на несумњив и поуздан начин утврдио да је окривљени [REDACTED] дана 31.07.2014. године, у

Београду, у кући у ул. Једанаесте крајишке дивизије бр. 1, лишио живота дете ██████████ рођену ██████████ године. То је урадио на тај начин што је мотиком са дрвеним дршком дужине од око метар и по, металним делом пок. ██████████ ударио више пута у пределу потиљка, нанео јој повреде у виду пукотинастог прелома који је полазио са средине десне темене кости и пружао се пут унапред и надоле, преко ове кости, а потом преко љуске десне слепоочне кости, настављајући се преко десне половине базе лобање, један прелом елипсастог облика уздужно постављен, промера око 6,5 x 2,5 цм, који се налазио у доњој десној четвртини потиљачне кости иза и испод десног mastoidног наставка, а који прелом је био вишеструк и средњи поломљени фрагменти прелома су били утиснути пут лобањине дупље у виду утиснутог клина за око 5мм, и један попречни прелом десне гране доњовиличне кости, непосредно испод десног доњовиличног угла, које повреде су у време наношења и укупно процењено представљале смртоносну телесну повреду. Након што је пок. Ивана Подрашчић престала да даје знаке живота, умотао ју је у тепих и два ћебета и одвукао испод куће на наведеној адреси, у пошумљени део, где ју је покрио старим сунђерима и комадима намештаја.

Наведено чињенично стање суд је утврдио на основу извештаја о форензичком прегледу лица места УКП, Одељење за оперативну криминалистичку технику, обдукционог записника ИСМ, налаза и мишљења Биолошког факултета, налаза и мишљења и изјашњења судских вештака др Душана Кецкаревића и др Бранимира Александрића, те исказа сведока Александра Дамњановића. Из изведенних доказа несумњиво произлази да је у ██████████ крајишке дивизије, у дворишту куће која се налази преко пута броја ██████████ пронађен ██████████ леш неутврђеног пола затечен у шумици, на удаљености од 8 метара од напуштене куће на земљи у лежећем положају, умотан у тепих и два ћебета, руку везаних розе – црном траком, највероватније пертлом. Прегледом леша установљено је да су на истом наступиле велике трулежне промене. Надаље, обављеним ДНК вештачењем утврђено је да је у питачу леш сада пок. ██████████ рођене ██████████ године. На основу судско – медицинског вештачења је утврђено да су на лешу пок. ██████████ установљени преломи костију лобање и доњовиличне кости, заједно са разорењем мозга и расцепљених венских крвних судова тврде можданице и следственим крварењем у лобањску дупљу, који су представљали у време наношења и скупа процењено, са медицинске тачке гледишта смртоносну телесну повреду. Установљени преломи (два на лобањи и један на доњовиличној кости), нанесени су са по једним ударцем тупином јако замахнутом механичког оруђа чврсте конзистенције, у конкретном случају могуће је ушицама металног дела мотике. Са друге стране, искључује се да је било који од ових прелома настао ударцем стиснутом песницом, лактом и слично, као и то да је било који прелом настао услед пада и удара о какву тврду какву препреку. Да је окривљени ██████████ извршио кривично дело из члана 114 тачка 9 КЗ, како је то напред наведено, поред чињенице да је леш пок. ██████████ пронађен у непосредној близини куће коју је користио окривљени ██████████ (окривљени у својој одбрани није спорио чињеницу да је живео у предметној кући, а што је потврђено и исказом сведока ██████████) потврђује чињеница да је ДНК вештачењима утврђено да је на мотици, власништво окривљеног на којој су пронађени његови трагови, на основу извршених анализа и утврђених ДНК профиле закључак да трагови број 6, 7 и 8 већински воде порекло од особе којом припада женски леш чија је анализа

била предмет вештачења у протоколу – [REDACTED] Биолошког факултета (у првом степену сродства са [REDACTED]) и да судећи по присуству свих агела наведена женска особа се може разматрати и као доприносилац мешаних трагова број 8, 9 и 10. Имајући у виду изведене материјалне доказе, као и исказе сведока, суд је прихватио одбрану окривљеног у односу на ово кривично дело, дату на записнику пред полицијом у присуству заменика ВЈТ у Београду. Наиме, окривљени је у датој одбрани детаљно објаснио његов однос са сада пок. [REDACTED]

[REDACTED] околности под којима су се упознали, начин на који је лишио живота и како је њен леш умотао, одвукао до потока и преко њега набацио сунђере и још неке ствари и овај његов исказ је у потпуности сагласан са претходно наведеним материјалним доказима, налазима и мишљењима и исказима вештака и сведока, а који заједно у својој свеукупности чине једну логичну целину и чињенични склад.

С обзиром на овакво несумњиво утврђено чињенично стање, суд није прихватио одбрану окривљеног [REDACTED] са главног претреса, која се своди на негирање извршења овог кривичног дела, као и на омаловажавање личности сада пок. [REDACTED] Његови наводи да је детаљно признао извршење дела због тортуре у полицији су неосновани и ничим поткрепљени, а ово тим пре што је у истом исказу негирао извршење другог кривичног дела. Суд сматра да је оваква одбрана окривљеног управљена на избегавање кривице за учињено кривично дело и у потпуности је оповргнута бројним материјалним доказима који су претходно наведени и детаљано образложени.

Такође, имајући у виду спроведени доказни поступак суд је поуздано и несумњиво утврдио да је окривљени [REDACTED] дана 27.09.2014. године, око 8,30 часова, у Београду, у кући у којој је боравио на адреси у ул. Једанаесте крајишке дивизије бр. 1, принудио на обљубу ошт. [REDACTED] претњом да ће непосредно напasti на њен живот и живот њој близких лица. То је урадио на тај начин што је оштећеној, коју је познавао од раније као супругу свог братанца, на пијаци на Видиковцу, уз претњу ножем наредио да уђе у аутобус, па је по изласку из аутобуса дошао са њом до означене адресе, где је по уласку у кућу све време претећи ножем да ће је убити и узети децу, натерао да скине одећу који је имала на себи, што је она, из страха за свој живот и живот ближњих и учинила, уз претњу ножем извршио обљубу. Затим јој руке иза леђа везао канапима, везао јој ноге канапом, а након тога напустио кућу, с тим да је ошт. [REDACTED] успела да се ослободи канапа и искочила кроз отворен прозор куће.

Описано чињенично стање суд је утврдио на основу исказа ошт. [REDACTED] налаза и мишљења Биолошког факултета, налаза и мишљења и изјашњења судских вештака др [REDACTED] и др Бранимира Александрића, као и исказа сведока [REDACTED] Ошт. [REDACTED]

[REDACTED] је у свом исказу детаљно и недвосмислено описала како ју је окривљени у претњу ножем натерао да уђе у аутобус, а по доласку у његову кућу извршио обљубу над њом, све време држећи нож и претећи да ће је убити и да ће јој одузети дете уколико не буде сарађивала. Након извршене обљубе окривљени је везао оштећену, оставио је у кући саму и запутио се у правцу њене куће. Исказ ошт. [REDACTED] је поткрепљен материјалним доказима – вештачењима. Да је окривљени извршио обљубу над оштећеном [REDACTED] суд је утврдио на основу ДНК вештачења из којих, између осталог произлази да је окривљени [REDACTED] ставилац трагова [REDACTED] (тканина из

региона са предњег и средишњег дела између ногу гађица ошт. [REDACTED] са позитивном реакцијом на трагове сперме) и апсолутно већински доприносилац трагова [REDACTED] (вагинални брис ошт. [REDACTED]). Такође, оштећена је препознала фотографију ножа којом је окривљени претио, а која се налази у списма предмета и на ком се налазе ДНК трагови окривљеног [REDACTED]. Исказ оштећене у делу који се односи на околност да је након извршене обљубе окривљени везао ошт. [REDACTED] потврђен је чињеницом да је обављеним ДНК вештачењима утврђено да је [REDACTED] је допринео узорцима [REDACTED] НН женску особу (највероватније оштећену – узорак К – 7305 број 1/2). Овако утврђено чињенично стање поткрепљено је и исказом судског вештака др [REDACTED] са главног претреса у којем је појаснио механизам настанка повреда на зглобовима руку и ногу ошт. [REDACTED] Наведеним исказом судског вештака се у потпуности потврђује исказ оштећене у погледу чињенице да су јој након извршене обљубе од стране окривљеног руке и ноге биле везане у пределу зглобова, а што је констатовано извештајем лекара специјалисте Ургентног центра. Напослетку, суд је имао у виду и исказ сведока [REDACTED]. Означени сведок је, иако нема непосредна сазнања о предметном догађају, у свом исказу детаљно и недвосмислено изнео оно што му је познато и што је сазнао од ошт. [REDACTED] и чији исказ је у складу са осталим доказима, а што све укупно чини једну логичну и животну целину.

С обзиром на напред наведено суд није прихватио одбрану окривљеног у делу у коме је навео да је ошт. [REDACTED] добровољно дошла код њега кући и том приликом са њим добровољно имала сексуалне односе, с обзиром да су овакви наводи у потпуности оповргнути материјалним доказима, изведеним вештачењима, као и исказима сведока.

Правно квалификујући напред утврђено чињенично стање, суд је оценио да су се у радњама окривљеног [REDACTED] стекла сва законска битна објективна и субјективна обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114 тачка 9 КЗ и кривично дело силовање из члана 178 став 1 КЗ, с обзиром да је неспорно утврђено да је окривљени лишио живота дете, сада пок. [REDACTED] и да је принудио на обљубу ошт. [REDACTED] претњом да ће непосредно напасти на њен живот и живот њој близких лица. Из радњи окривљеног произлази да је поступао са директним умишљајем, да је био свестан свога дела, хтео његове извршење и био свестан да је његово дело забрањено. С обзиром да није било околности које искључују кривицу окривљеног оглашен је кривим за наведена кривична дела.

Приликом доношења одлуке суд је не повређујући идентитет оптужбе уподобио исти неспорно утврђеном чињеничном стању, а које измене се односе на неспорно утврђене радње окривљеног. Када је у питању кривично дело из члана 114 тачка 9 КЗ, извршено на штету сада пок. [REDACTED] суд је неспорно утврдио да је окривљени лишио живота оштетену, али током доказног поступка није могло бити неспорно утврђено да је пре лишења живота окривљени извршио и обљубу на њом. Ово с тога што суду није достављен ни један материјални доказ у прилог оваквим наводима оптужног акта, нити је било ко од испитаних сведока потврдио овакве наводе оптужнице. Окривљени је у својој одбрани на записнику пред полицијом у присуству заменика ВЈТ у Београду

навео да је са оштећеном том приликом имао сексуалне односе уз обострани пристанак, међутим у одсуству било каквог доказа за ове тврђење и применом начела *in dubio pro reo* (члан 16 став 5 ЗКП) суд сматра да се исте не могу сматрати као неспорно утврђене. Што се тиче кривичног дела из члана 178 став 1 КЗ извршено на штету [REDACTED] суд је предузете радње окривљеног уподобио неспорно утврђеном чињеничном стању. Наиме, током доказног поступка неспорно је утврђено да окривљени принудио на обљубу ошт. [REDACTED]

[REDACTED] претњом да ће непосредно напасти на њен живот и живот њој близких лица, а након тога оштећену везао, на начин како је то детаљније наведено у изреци ове пресуде. Управо из тих разлога суд је изменio редослед инкриминисаних радњи окривљеног из диспозитива оптужног акта. Такође суд сматра да не постоје докази да је окривљени ошт. [REDACTED] пре уласка у аутобус одузео јакну, мобилни телефон и торбу са папучама коју је она продавала на пијаци, као и да се именована ослободила канапа којима је била везана након извршене обљубе када је остала сама у кући окривљеног. Ови наводи оптужнице су у супротности са исказом саме ошт. [REDACTED] која је навела да је окривљени торбу са стварима које је продавала унео у аутобус и касније је он носио, не спомињући јакну и мобилни телефон, као и да је скupila је сву снагу и некако успела да олабави канап којим су јој биле везане руке, после чега је успела да покида тај канап јер је био труо, па је ослободила и ноге.

Суд је одбио предлог браниоца да се у допуни доказног поступка прибави извештај Трећег одељења УКП о лишењу слободе окривљеног на околност на ком месту и под којим околностима је окривљени лишен слободе, да се у својству сведока саслуша инспектор Одељења за Потраге ПУ за град Београд [REDACTED] а околности оперативног рада и третмана окривљеног, односно на околности обиласка места догађаја пре извршеног званичног увиђаја заједно са окривљеним и једним службеним лицем за кога окривљени каже да се зове [REDACTED] као и извештај да ли је рађено полиграфско испитивање окривљеног. Ово с тога што оперативни рад органа унутрашњих послова не може бити предмет оцене од стране суда и на које околности припадници тог органа не могу бити испитивани, због чега је и предлог браниоца за испитивање сведока [REDACTED], „не као службеног лица у погледу оперативних радњи већ као очевидца који је био на месту догађаја пре откривања овог кривичног дела и увиђаја”, одбијен. Надаље, одбијен је и предлог да се из здравствене службе КПЗ Сремска Митровица где је окривљени издржавао раније изречену казну провере подаци о врсти и количини лекова које су му давали као и разлози за то, а све у правцу утврђивања евентуалног постојања ЕПИ напада код [REDACTED]. Суд сматра да је чињенично стање у смислу свести и воље код окривљеног (субјективни елемент) у довољној мери утврђено, имајући у виду налаз у мишљење и изјашњење судских вештака др Бранка Мандића и др Ане Најман, због чега је овај предлог браниоца оцењен као нецелисходан и његово прихваташење би водило одуговлачењу поступка. Такође, одбијен је и предлог браниоца да се прибави комплетнији извештај Института за гинекологију и акушерство КЦ Србије у коме би се поред налаза прегледа оштећене, Институт или лекар изјаснило тачно када је обављен лекарски преглед. Ово с тога што је током поступка није било спорно да је постојао сексуални однос између окривљеног и оштећене, већ је било спорно да ли је постојала принуда за исти. У циљу утврђивања те чињенице обављена су ДНК вештачења и испитан је судски вештак др Бранимир Александрић, који је дао исцрпан и свеобухватан налаз и мишљење. Из тих разлога одбијен је и предлог

браниоца за поновним испитивам овог вештака. Предлог бранаоца да се прибави документација о оперативном раду Потражног одељења у погледу нестанка покојне [REDACTED] такође је одбијен. Овај суд се приликом одлучивања руководио начелима Кривичног права и позитивним законским одредбама и на основу приложених доказа утврдио да је окривљени [REDACTED] извршио кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 9 КЗ на штету пок. [REDACTED]. [REDACTED], због чега је овај предлог бранаоца одбијен, а посебно што је у питању оперативни рад полиције који се односи искључиво на тај орган и који не може бити предмет оцене суда. Суд је одбио и предлоге бранаоца да за издавање из списка предмета трагова који се могу назвати материјалним доказима у затвореном простору куће, јер је приликом прикупљања прекршен Устав и закон, као и записника о саслушању окривљеног од 02.10.2014. године. Ово с тога што поменути докази су у потпуности сагласни законским одредбама и не постоје услови за примену члана 16 ЗКП.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције, суд је ценио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, па је од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио његову ранују осуђиваност. Окривљени је у последњих десет година осуђиван укупно седам пута, од чега два пута због кривичног дела из члана 47 КЗС и једном због кривичног дела из члана 178 став 1 КЗ, дакле истих кривичних дела као у односу на кривична дела за која је у овом поступку оглашен кривим. Дакле, окривљени [REDACTED] је вишеструки повратник у извршењу најтежих кривичних дела прописаних Кривичним закоником на кога досадашње казне затвора нису утицале. По оцени суда окривљени је у кратком временском периоду извршио ова два кривична дела, при чему је кривично дело силовање из члана 178 став 1 КЗ извршио на штету братове бивше супруге, дакле ради се особи са којом се налази у тазбинском сродству, а да пред судом није исказао ни најмању дозу кајања због учињеног, нити је по запажању и ставу свих чланова судећег већа у било ком моменту показао жал за убијеном [REDACTED] са којом је по сопственом исказу био интиман. По оцени суда олакшавајућих околности на страни окривљеног није било.

Применом напред наведених законских одредби као и одредби члана 4, 42, 43, 45, 54, 55, 60 и 63 КЗ суд је окривљеног [REDACTED], ценећи посебно друштвену опасност извршних кривичних дела, имајући у виду сврху изрицања кривичних санкција, степен кривице окривљеног и претходно утврђене отежавајуће околности, а у одсуству олакшавајућих околности, претходно утврдио за кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 9 КЗ казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година, за кривично дело силовање из члана 178 члан 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 (четири) године, па је окривљеног [REDACTED] посудио на јединствену казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година, у коју казну му се урачунава време проведено у противору почев од 01.10.2014. године када је лишен слободе, па до упућивања оптуженог, односно осуђеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

Суд сматра да изречена кривична санкција по својој врсти и висини одговора степену друштвене опасности извршених кривичних дела и степену кривице окривљеног, односно да ће бити остварена сврха кажњавања и у смислу специјалне и у смислу генералне превенције.

На основу члана 264 ЗКП окривени [REDACTED] ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка, те исти падају на терет буџетских средстава суда, с обзиром да је именовани осуђен на најстрожу казну прописану Кривичним закоником, по својој врсти и висини – казну затвора у трајању од 40 (четрдесет) година, те би по оцени суда плаћањем трошкова кривичног поступка било доведено у питање издржавање окривљеног.

На основу члана 258 став 4 ЗКП оштећени [REDACTED] упућени су да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку. Суд сматра да подаци у овом крививичном поступку не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење, имајући у виду да је ошт. [REDACTED] истакао имовинскоправни захтев у износу од 1.000.000,00 евра не прецизирајући на коју врсту или врсте штете се захтев односи, док ошт. [REDACTED] свој имовинскоправни захтев уопште није определила.

Приликом доношења одлуке суд је ценио и друге изведене доказе и наводе странака али их није посебно образлагао имајући у виду несумњиво утврђено чињенично стање, те с обзиром да нису од утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар
Сара Симић

Председник већа – судија Зоран Гацић

Sophia Faust

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Апелационом суду у Београду, преко овог суда
у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Гачност преписа тврди: ВБ